ANUL XXVII Nr. 5 — 4 PAGINI 1000 lei — Taxa Poștală plătită în numerar Conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. cu Nr. 84.146/945 — Joi 9 Ianuarie 1947

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariatul 5.91.86; Administrația 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari . . . 80.000 lei; Autorități, Instituții și Cluburi . . . 60.000 „

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat: Al. Iliescu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938

Hockey pe... zăpadă

C. S. Ciuc a făcut impresie în Capitală

București B.-Ciuc 2-2; C. S. Ciuc-Ciocanul 6-4

Două matchuri opuse în care concluziile nu au nici un rost

ASPECTE

Categoric, am ghinion pe 47. Ce duh rău mi-a bătut la fereastră, sfătuindu-mă să mă deplasez la Venus — unde se juca matchul de hockey Ciocanul—Ciuc.

In definitiv acum tot nu mai are rost să mă plâng. Am fost, am to st. Ghinionul m'a păscut însă din... stația de tramvai. In fond nu a fost chiar ghinion. Ci mai degrabă noroc, fiindcă e adevărat că am așteptat o jumătate de oră tramvaiul și că primul reprezentant motorizat al S. T. B-ului nu a oprit, dar putea să fie și mai rău. Putea să nu vină de loc tramvaiul. Și atunci. (Atunci n'aș mai fi avut ghinion, că mă întorceam acasă). Dar de ajuns, am ajuns.

La intrare, oaată cu biletul mi s'a dat și o lopată.

— Ca să vă încălziți.

Și eu, împreună cu ceilalți patru spectatori care eram prezenți, ne-am pomenit dând zăpada afară depe ghiață, fiindcă ninsese toată noaptea.

Și era un ger ...

Și ningea ..

După aproximativ o oră, a mai venit un spectator și astfel am terminat și echipele au putut intra pe teren și noi în... bufet ca să ne încălzim.

După două țuici fierte, oferite de „federalie", unul dintre noi a ieșit să vadă ce e:

— S'a lăsat un ger!

— Mai ninge?

— Grozav.

Ei atunci să mai pună un rând de țuici.

Afară începuse matchul.

— Știi, căratul zăpezii mi-a făcut o poftă de mâncare, zisei eu.

Ca prin farmec au apărut: salam, brânză, ba și... piftie.

— Gustăm?

— Repede că pierdem repriza întâia.

Am gustat, am mai băut o țuică și... așa ne-a găsit pauza. Evident că în timpul primei reprize zăpada căzuse din nou și cele câteva minute mai rău ne-au întărâtat, fiindcă se făcuse din nou apel la... brațele noastre.

— Dar dați țuicile.

— S'a făcut.

Dar gerul continua.

Continua și ninsoarea.

Când echipele au intrat din nou pe teren, noi am intrat din nou în bufet.

Și povestea s'a repetat.

La pauză ieșeam noi și intrau echipele. In timpul jocului ieșeau echipele și intram noi.

Noroc că matchul de hockey nu are decât trei reprize.

Noroc, fiindcă n'am mai cărat zăpadă. Dar de rămas am rămas la „bufet" până pe seară. Fiindcă...

Era un ger.

Și ningea.

Păi decât să aștept tramvaiul... Dar, fiindcă veni vorba de match, nu cumva știți cât a fost rezultatul?

— p. h. —

O linie a Ciocanului: Flamaropol, Ra coviață, Dlugosch.

Hockey pe zăpadă

Vizita echipei de hockey din Miercurea Ciuc în Capitală, nu a fost lipsită de peripeții interesante. De fapt, formația aceasta a fost invitată să slujească drept partener de antrenament jucătorilor bucureșteni care sunt în proporție de 80 la sută, componenții echipei naționale. Cum aceste antrenamente sunt absolut necesare pentru o bună pregătire a reprezentativei care va juca la Praga, s'a hotărît ca oaspeții să întâlnească mai întâi jucătorii care n'au avut loc în cadrul „Ciocanului" și apoi, prima echipă a Capitalei, grupați în cadrul clubului „albastru".

In primul match, București B., și Miercurea Ciuc au jucat nedecis 2-2. In al doilea match, Miercurea Ciuc a învins cu 6-4.

Privind cele două rezultate, în mod firesc se naște o nedumerire. Cum a putut o echipă mai slabă să termine la egalitate, în vreme ce o echipă puternică, este învinsă de acelaș adversar.

Pentru sportivii noștri, obișnuiți să analizeze numai prin prizma football-ului, e necesar să lămurim că dacă la soccer avem elementul teren moale și teren tare, la hockey ne lovim de ghiață bună și ghiață proastă.

In prima zi la Venus, a fost o ghiață excelentă dar un timp extrem de friguros. De patinat, s'a patinat însă normal. A doua zi, însă, a căzut o zăpadă abundentă care nu a putut fi curățată de cât cu ajutorul publicului care a dat dovadă de mare sportivitate. Tot timpul matchului a nins. Terenul era permanent acoperit acoperit cu un strat de zăpadă. In aceste condițiuni, echipa tehnică este în desavantaj, căci nu mai are controlul puckului și nici nu poată stăpâni jocul. Cel mai puțin tehnic, atacă solo, la întâmplare și cu un joc mai rudimentar, obține ceiace teh-

(Continuare în pag. 3-a)

PETRE BRATESCU ȘI COSTEL STANESCU

din nou la egalitate

Grigore Jelesneac n'a reușit să întreacă pe Benjamin Adania și Ion Sfetcu a scos din luptă pe Ștefan Stănescu

Prima reuniune pugilistică a anului a corespuns din plin făgăduielilor. Cu tot timpul neprielnic, publicul a venit în număr mare și boxeurii participanți i-au satisfăcut exigențele, înțelegând să se comporte la nivelul pretențiunilor exhibate de programul conceput.

Luni dimineața — în arena „Paladium" — oamenii puși pe afiș — deși nu au excelat în ceea ce se numește box, au umplut lacunele technice printro comportare cavalerească și printr'un elan rar întâlnit. Incercând cu participanții angajați în preliminare și terminând cu protagoniștii, putem spune că nimeni nu și-a precupețit eforturile și că a făcut tot ce omenește i-a stat în posibilitate spre a contribui cu ceva la o inaugurare fericită a anului recent început.

Mai puțin obositor ca de obicei, programul s'a desfășurat în condițiuni satisfăcătoare și a luat sfârșit la o oră convenabilă tuturor celor pentru care întârzierile obișnuite constituiau un handicap culinar. Cu toate că Grigore Jelesneac s'a lăsat puțin cam mult așteptat — vina nu este a organizatorilor, ci a respectivilor comisari de ring — întrunirea nu a depășit normalul și a permis celor ce au vizionat-o să nu-și întârzie dejunul sărbătoreștei zile.

O RIVALITATE CARE SE ACCENTUIAZA

Interesul reuniunii inaugurale a anului cădea pe matchul dintre Petre Brătescu, campionul României la categoria ușoară și Costel Stănescu, fost candidat la titlul celui dintâi. Și acest interes rezultă din faptul că cei doi protagoniști se mai întâlniseră de două ori în carieră și că rezultatele cu cari s'au terminat precedentele dispute dintre ei nu corespundeau calculelor. Prima dată a câștigat — contrar prevederilor — Costel Stănescu și victoria lui a corespuns cu prima și singura înfrângere suferită de Petre Brătescu în cariera de profesionist. La revanșă — tot contrar calculelor — Brătescu a întors adversarului nota de plată, astfel că chestiunea unei rivalități netranșate începuse să preocupe toate cercurile de specialitate.

De aci s'a născut ideia organizării unei a treia întâlniri menită să rezolve — măcar temporar — mult discutata chestiune a întâietății. In consecință, Brătescu și Stănescu s'au răfuit Luni dimineața pentru a treia oară dar, un just verdict de egalitate a venit să accentuieze o rivalitate destul de recent începută.

COSTEL STANESCU

GRIGORE JELESNEAC IN DECLIN

Cu toate că — în fața lui Benjamin Adania și-a apărat șansa cu prețul ultimelor resurse și cu o convingere care caracterizează pe profesioniștii probi — Grigore Jelesneac, unul dintre cei mai buni produși ai ringului nostru, nu a manifestat calitățile din timpul când punea în discuție superioritatea lui Ion Popa și s'a mulțumit să lupte la egal

JENNY DUMITRESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Moscova a câștigat

campionatul de box pe echipe al U.R.S.S.

MOSCOVA, 7 (Ofpress). — Campionatul de box pe echipe al URSS din acest an a fost câștigat de echipa Moscovei. Echipa Moscovei s'a întâlnit în finală cu echipa Georgiei, campioana URSS pe anul 1945. Boxeurii din Moscova au dobândit o frumoasă victorie, dispunând de adversarii lor cu 6-2.

In acest fel, echipa Moscovei a devenit campioană pe anul 1946 a URSS, locul al doilea fiind ocupat de echipa Georgiei, iar locul al treilea, de echipa RSFSR.

Ungaria a răspuns favorabil...

...și va participa deci în campionatul internațional de ping-pong al României

In numărul nostru de Sâmbătă 4 Ianuarie am anunțat că este problematică participarea jucătorilor unguri la Campionatul Internațional al României care are loc la 25 și 26 Ianuarie c. deoarece în convorbirea telefonică avută cu d. G. Adelstein, d. ing. Nattan Endre, conducătorul maghiar, își exprimase îngrijorarea că nu vor putea face în timp util formele necesare deplasării la București, rămânând ca răspunsul definitiv să fie pe cale telegrafică.

Dumineacă s'a primit o telegramă prin care se confirmă venirea la București a d-rei Gizi Farkaș și a d-lor F. Soos (campion internațional al României în 1939 și 1940) și F. Sido. Deasemenea în calitate de conducător va face deplasarea în afară de d. ing. Nattan și d. G. Lakatos, secretarul general al Federației maghiare.

Urmează să mai vină răspunsul federațiilor jugoslavă și bulgară pentrucă întregul lot de participanți străini la Campionatul Internațional al României, să fie cunoscut.

In orice caz din punct de vedere al calității participanților nici nu se tea închipui un concurs cu o participare mai bună.

Rămâne ca partea technică să fie la

ANGELICA ROZEANU

înălțime pentru a ne putea mândri că România a reușit să pună pe picioare cel mai frumos campionat internațional de tennis de masă de după războiu.

Lotul participanților — cum am spus-o și în alte rânduri — va fi completat până la numărul de 16 la domni și 8 la doamne de jucători și jucătoare români.

La doamne vom fi reprezentați de Angelica Rozeanu, Magda Rurac, Sari Koloszvary, Luci Cojescu și Pachel I., iar la domni de 9 sau 11 jucători (depinde dacă vin sau nu jugoslavii) în ordinea clasamentului oficial și anume: Naumescu, Vladone, Davidescu, Urschitz, Garabedian, Bădin, Șiclovan Mark, Lucian și eventual Negrea mo, Holtzman, Gabi Pop și Sandi Pop.

Din nefericire însă, până la ora actuală nu se știe încă în ce sală se vor disputa atât jocurile cu Cehoslovacia cât și Campionatul Internațional.

Este urgentă nevoie să se cunoască din vreme sala unde se va juca pentru a se putea face angajările necesare.

Vrem să credem că până la urmă F. R. T. M. va reuși să obțină o sală corespunzătoare importanței evenimentelor sportive ce urmează să se desfășoare.

FAPTE & Comentarii

Antrenorii sindicali

● Federația română de football, în colaborare cu comisia centrală sportivă din C. G. M. a inițiat un curs de antrenori sindicali. Această inițiativă, care are girul celor mai de răspundere factori din sportul românesc, vine să umple un gol foarte mult resimțit în sportul care a polarizat interesul aproape unanim al masselor. Cursul va fi dirijat de competența unanim recunoscută a d-lui dr. Virgil Economu și va începe la 1 Februarie, pentru a lua sfârșit la mijlocul lunii următoare.

Evident, în 45 de zile de studii, mai mult teoretice decât practice, pentru că până la 15 Martie lucrul pe teren va fi extrem de redus, nu va avea nimeni pretenția că pot fi scoși ca din cutie antrenori sindicali de prima mărime. Nu trebue însă să se uite că respectivele cursuri vor fi urmate de muncitori merituoși, oameni cu dragoste adevărată pentru sport, capabili să asimileze cunoștințe mult mai multe decât fostele vedete cari se cred atot-știutoare și pentru cari footballul nu mai are secrete.

Viitorii elevi ai școalei sindicale de antrenori, dacă nu vor putea ești maeștri perfecți după o atât de scurtă pregătire pedagogică, vor fi totuși elemente capabile să difuzeze în câmpul muncii, între colegii lar de breaslă, o nouă și solidă concepție despre football și despre rostul lui adevărat în angrenajul sportului.

La lucru...

● S'a scris în ziare că F. R. F. A. a lăsat marilor cluburi sarcina să realizeze îngrădirea A. N. E. F.-ului și repararea „Venus"-ului, în timpul cel mai scurt cu putință, pentruca reluarea campionatului să poată fi făcută în optime condițiuni. Gestul acesta al federației de football [illegible] interesate ca cele două importante terenuri centrale ale Capitalei să poată fi repuse în stare de joc. Pentru această operă, vor fi utilizate — după cum se știe — garanțiile grupărilor divizionare, care se urcă la aproape 700 milioane lei, garanții care sunt garantate la rându-le cu taxa de o mie lei pe care spectatorii o plătesc peste prețul de intrare la matchurile de football. După cum se vede premizele au fost trasate, banii pregătiți, iar sărbătorile epuizate, așa că nu rămâne decât ca cei în drept să se apuce de lucru. Noi așteptăm cu nerăbdare startul și promitem că-l vom înregistra cu toată amploarea impusă de solemnitatea momentului....

Problemă grea

● Dela 1 Ianuarie, tariful de călătorie pe C. F. R. a fost majorat, după cum s'a anunțat, cu 300 la sută. Știrea aceasta a surprins grupările noastre sportive în plină vacanță, în petrecerile tradiționale ale sărbătorilor, astfel, încât n'au avut — după părerea noastră — posibilitatea să-i rumege la rece semnificația reală și să-i deslușească efectele ce le va avea în viitorul apropiat.

Față de deficitele înregistrate în sezonul trecut, datorită cheltuelilor excesive necesitate de deplasări, cele ce se anunță pentru sezonul care vine, apar deadreptul astronomice, imposibil de suportat și generator de final inevitabil. Grupările s'au alarmat când au făcut bilanțul activității de toamnă și au constatat că în condițiunile de atunci cu greu ar putea relua campionatul în primăvară. Intervenind între timp majorarea aceasta consistentă, este dela sine înțeles că rezolvarea problemei a devenit de trei ori mai grea.

Nu știm, la ora aceasta, întrucât îngrijorările manifestate sau nu ale grupărilor în cauză vor putea realiza vre-o ameliorare. Pentru noi însă, prezența în fruntea C. F. R.-ului a d-lui Chivu Stoica, un mare sprijinitor al mișcării sportive românești înseamnă o rază de speranță. O rază în care ne punem toate nădejdile.

TITLUL MONDIAL „UȘOR"

ESTE INCA VACANT

...dar există totuși, doi campioni

Ike Williams, recunocut de N. B. A. și Bob Montgomery, recunoscut în New-York

Nat Fleischer publică în revista americană „The Ring" clasamentele celor mai buni boxueri din lume până la 12 Noembrie.

Redăm, mai jos, clasamentele complecte, în care au survenit între timp puține modificări.

Astfel, la „grei" Joly Maxim, care era clasat al 3-lea și pe care îl îngrijește Jack Kearns, fostul manager al lui Jack Dempsey a coborît la locul 9 deoarece nu a făcut decât match nul cu debutantul semi-greu Jim Ritchie. Pe dealtă parte, victoria lui Elmer Ray asupra negrului Joe Walcott l-a adus la locul 2 dar... este încă departe de Joe Louis.

JOE BAKSI IN PROGRES

Joe Baksi, în urma victoriei lui asupra lui Freddie Mills a mai urcat cu câteva locuri.

JOE LOUIS

Puține schimbări la semi-grei și mijlocii dar victoria lui Cerdan asupra lui Abrams va provoca modificări serioase.

In categoria welterilor, în care Robinson este acuma campion, Tippy Larkin figurează ca challenger. Fiind învins de Buster Tyler, Beau Jack a retrogradat la locul 6.

UN TITLU VACANT

Titlul la „ușoară" continuă să fie vacant, dar Ike Williams, campion recunoscut de N.B.A., figurează mereu în frunte. Fostul său challenger Wesley Mouzon a fost întrecut de Johnny Bratton și Enrique Bolanos.

In urma victoriei sale asupra lui Manuel Ortiz, Carlos Chavey s'a clasat al 3-lea în urma lui Willie Pep și Phil Terranova.

Nimic special de semnalat la categoriile inferioare afară de faptul că Medina figurează ca challenger al lui Manuel Ortiz.

CLASAMENTELE

Și-acum, iată, clasamentele, pe categorii:

GREA

1. JOE LOUIS; 2. Elmer Ray; 3. Joe Walcott; 4. Curtis Seppard; 5. Tami Mauriello; 6. Joe Baksi; 7. Bruce Woodcock; 8. Lee A. Murray; 9. Melio Bettina; 10. Joly Maxim; 11. Joe Kahut.

SEMI-GREA

1. GUS LESNEVICH; 2. Ezzard Charles; 3. Billy Fox; 4. Jack Chase; 5. Archie More; 6. Billy Smith; 7. Tommy

(Continuare în pag. 3-a)

Duminică la Lisabona

PORTUGALIA ȘI ELVEȚIA

ȘI-AU ÎMPĂRȚIT PUNCTELE 2:2 (1:1)

...dar elvețienii meritau să câștige „BALLABIO, un al doilea Zamora"

LISABONA, 7 (Serviciul nostru special). — Pe Stadionul Național din Lisabona s'a disputat Duminică cea de a 6-a întâlnire dintre reprezentativele de foot-ball ale Elveției și Portugaliei. Deși vremea era foarte rece și în timpul matchului a început să ningă puternic lucru puțin obișnuit aici, matchul a atras câteva zeci de mii de spectatori care au putut asista, de-altfel, la un match disputat cu îndârjire și cu numeroase faze palpitante.

Matchul s'a terminat la egalitate: 2—2 după ce la pauză rezultatul fusese 1—1.

Ballabio entuziasmează

Scorul este deschis de elveținul Phaton în urma unei frumoase acțiuni, cu Bikel și Amado. Bikel mai are o ocazie în min. 17 dar trage în bară. In minutul următor, Ballabio este pus în dificultate de Rogeiro dar, în extremis, reușește să salveze un goal aproape făcut.

Tot Rogeiro revine câteva minute mai târziu și de data aceasta înscrie echilibrând scorul.

Către jumătatea jocului vântul începe să sufle mai puternic, dând mingii traectorii curioase. Elveția presează puternic, la începutul reprizei a 2-a și are 3 cornere la mici intervale fără să reușească, însă, să fructifice vre-unul.

Curând, situația se schimbă. Portugalia trece în ofensivă și numai intervențiile prompte ale lui Ballabio au salvat pe elvețieni dela un eșec. Dealtfel, apărarea oaspeților a funcționat foarte bine.

2-1 pentru Portugalia

Amaro isbutește, totuși să o străpungă și asigură avantajul Portugaliei 2—1). Phaton înscrie al doilea goal pentru elvețieni egalând.

In minutul 68, Bikel trage un puternic shot, din apropierea porții portugheze dar mingea întâlnește bara.

Rezultatul rămâne, astfel, neschimbat până la sfârșit. A condus cu câteva omisiuni, d. Barrin (Anglia.)

«11 luptători»

LISABONA, 7 (Serviciul nostru special). — Ocupându-se de matchul Portugalia—Elveția, presa de specialitate vorbește în termeni elogioși despre elvețieni.

„Elveția a prezentat — scrie „Mundo Deportive" — 11 luptători, care s'au străduit să-și apropie victoria. Aceasta era chiar să le revină dacă Bikel n'ar fi tras de două ori în bară."

„Balabio poate fi comparat cu Zamora, iar Bikel cu Orsi", scrie un mare cotidian de dimineață.

Ț. D. K. A.

CAMPIOANA DE POLO a U. R. S. S.

MOSCOVA, 7 (Ofpress). — Campionatul de polo pe apă al URSS, disputat la Moscova timp de zece zile, a adus în finală echipele „ȚDKA" și „Torpedo" din Moscova.

După o luptă înverșunată, „ȚDKA" a câștigat matchul final cu 2-1, cucerind în acest fel titlul de campioană a URSS.

Ionii...

Câți „Ioni" are sportul românesc. cred că e imposibil să știe cineva. E fără îndoială cel mai popular nume și de aceea nu-i de mirare că eri, în multe familii de sportivi adevărați, a fost masă întinsă și petrecere până spre miezul nopții. Bănuim astăzi desigur, fiindcă „pe teren" n'am probat la nici unul.

*

Popa, Mihăilescu și Chiriac pe acelaș program. Vedem că organizatorul care reușește acest tur de forță nu va avea de regretat. Eri însă, au fost pe aceeași foaie de calendar, dar poate că n'au fost toțuși împreună. Deși ar fi putut să fie. Popa își serbă nu numai numele, dar și nunta, încât nu este câtuși de puțin exclus ca la masa care a urmat să fi fost prezenți și cei doi prieteni de box și de speranțe: Mihăilescu și Chiriac.

După cum nu ne-ar mira, dacă la închinarea primului pahar, Popa să le fi spus:

— „Să dea Dumnezeu să plecați".

Chiriac s'a uitat probabil la Mihăilescu, Mihăilescu la Chiriac și în urmă amândoi la Popa:

— „Bine, dar abea am venit",

— Nu măi băeți, în Franța...

— Aha!

*

Atletismul își are sărbătoriții lui. La Cluj — sau poate în satul său, la Moci, Ion Moina primește urări. Le adăugăm și noi de aici, „banale dar sincere: La mulți ani. La București însă, la Ion Șimu acasă — proaspăt căsătorit și el- invitați. Mai mulți prieteni și mai puține prietene evident. Printre cei care i-au făcut cinstea să-i „guste" vinul a fost și „Ion" Zenide. Interesant că cei doi prieteni și colegi de club, fuseseră supărați până eri. Pela ultimul pahar nu chiar la ultimul — gazda — Ion Șimu îi spune lui Ion Zenide:

— Măi Ioane, îți doresc să ajungi să conduci la curse, cum alergi pe pistă.

Zenide s'a uitat urât și i-a răspuns:

— Bine mă, abea ne-am împăcat, iar începi!

*

Câți Ioni există în football? O sută? O mie? Să luăm unul la... modă! Ionică Bogdan, centru atacant al grupării M.T.K. (Cum a ajuns centru și încă la M.T.K. n'ar putea spune nici el).

Dacă l-ar fi întrebat eri cineva pe Ioniță:

— Dece ai venit în țară?

Ar fi răspuns:

— Ce știți voi măi? E bine, nu zic la Budapesta și mă simt excelent în gruparea mea. Dar de Sf. Ion trebuia măi să fiu aici. Cunosc un vin, undeva în Grand

P. Hid

(Continuare în pag. 3-a)